

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **EUREX MEDICA, spol. s r.o.**, se sídlem Výstavní 604/111, Ostrava-Vítkovice, zastoupeného Ing. Ch. Ž., daňovým poradcem, proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj** se sídlem Na Jízdárně 3162/3, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.3.2016 č.j. 328883/16/3202-50521-809758, ve věci prominutí penále,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 1.3.2016 č.j. 328883/16/3202-50521-809758 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13.200,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Ing. Ch. Ž., daňového poradce, bytem R. 732/5, O.-S. B.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o prominutí penále.

Žalobce v žalobě uvedl, že mu byla na základě daňové kontroly dodatečně vyměřena daňová povinnost na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2012 a listopad 2013 a zároveň penále. Žalobce se neodvolal, daň zaplatil, a požádal o prominutí penále. Žalobce považuje rozhodnutí o zamítnutí žádosti za nedostatečně odůvodněné, když žalovaný nespecifikoval, v čem spatřuje závažnost porušení řádného výkonu správy daní. Žalovaný odůvodnil rozhodnutí pouze porušením daňových předpisů zjištěným v průběhu samotné daňové kontroly, vůbec se nezabýval tím, zda byla splněna podmínka podle § 259c odst.2 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád), tj. zda žalobce v posledních 3 letech při jiných daňových řízeních porušil předpisy závažným způsobem.

Žalovaný ve vyjádření tvrdil, že podle něj bylo skutečným a jediným účelem transakcí zjištěných při daňové kontrole nezákonné získání odpočtu daně z přidané hodnoty, přičemž se tohoto jednání žalobce dopustil opakovaně (v listopadu 2012 a listopadu 2013) a ve velké výši (doměrek daně celkem 205 000 Kč).

Žalobce v replice uvedl, že žalovaný takto argumentuje až ve vyjádření, nikoli v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neuváděl to ani v průběhu daňové kontroly.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobci bylo ve zprávě o daňové kontrole vytýkáno, že si počínal velmi neobeťně, neprověřil dostatečně provedení plnění deklarovaným subjektem. V zamítnutí žádosti o prominutí penále žalovaný uvedl, že žalobce sice naplnil formální podmínky pro prominutí (žádost podána včas, daň uhrazena), ale závažně porušil řádný výkon správy daní, když nedošlo k realizaci zdanitelných plnění tak, jak bylo deklarováno ve smlouvách o reklamě ze dne 30.8.2012 a 1.8.2013 a na přijatých daňových dokladech. Žalobce tedy uplatněním nároku na odpočet daně porušil podmínky uvedené v § 72 a § 73 zákona o DPH.

Podle § 259c odst.2 daňového řádu, prominutí daně nebo příslušenství daně není možné, pokud daňový subjekt nebo osoba, která je členem jeho statutárního orgánu, v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy.

Výkladem citovaného ustanovení se rozsáhle zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) v rozsudku ze dne 2.8.2017 č.j. 2 Afs 62/2017-37. K pojmu „závažným způsobem porušil“ uvedl mj., že *pojem závažného porušení daňových a účetních předpisů je neurčitým právním pojmem, který vyžaduje interpretaci a subsumpci na konkrétní skutkové okolnosti žadatele. Nejedná se o zmocnění ke*

správním uvažování v pravém slova smyslu. Jakkoli neurčitý právní pojem dává správnímu orgánu často i významný prostor pro interpretaci, a tedy i pro uvažování v širším smyslu, i tak má tato interpretace meze. Výkladem znaku „závažným způsobem porušil“ stěžlí může správce daně dospět k takové praxi ..., že prakticky všechna porušení předpisů v určité podmnožině předpisů daňového a účetního práva (např. celních předpisů) jsou porušení závažná. Takovou interpretací by se zjevně vzdálil záměru zákonodárce i samotnému doslovnému znění zákona postavenému na dichotomii dvou skupin porušení zákona – závažných a nikoli závažných, zastoupených v sociální realitě v obou typech případů nikoli vzácně. Interpretace neurčitého právního pojmu pak jistě může být v podstatné míře opřena o zákonné znaky jednání, která jsou typicky považována za závažná porušení, avšak nikdy nemůže abstrahovat od skutkových okolností konkrétních případů. Konečně posouzení naplnění zákonných znaků definovaných neurčitými právními pojmy musí být v příslušném rozhodnutí dostatečně konkrétně odůvodněno. Zejména musí být vyloženo, jaké důvody vedou příslušný správní orgán k tomu, že dělicí linii mezi závažnými a nikoli závažnými porušeními daňových a účetních předpisů vede určitým způsobem a na základě určitých typových znaků závažnosti. Dále musí být vyloženo, v jakých ohledech konkrétní případ tyto znaky naplňuje. Konečně je třeba tam, kde na to zjištěné rozhodné skutkové okolnosti ukazují, vyložit, zda konkrétní případ nevykazuje znaky určité výjimečnosti, a pokud ano, v čem spočívají a jaké z toho eventuelně plynou důsledky.

Krajský soud se s výše uvedeným ztotožňuje a ve vztahu k nyní přezkoumávané věci uvádí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného považuje z tohoto hlediska spolu s žalobcem za naprosto nedostatečné. Žalovaný se pokusil o výklad až ve vyjádření k žalobě, což je však irelevantní, navíc o tvrzené účelovosti, úmyslu v jednání žalobce není ani zmínky ve zprávě o daňové kontrole.

Z citovaného rozsudku NSS vyplývá i další závěr, podstatný pro nyní přezkoumávanou věc: *Pro účely splnění podmínky § 259c odst. 2 a 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu se nebere v úvahu jednání, jež je skutkovým a právním základem uložení penále, o jehož prominutí daňový subjekt žádá, nýbrž pouze jiná jeho daňové a účetně relevantní jednání v době tří let před vydáním rozhodnutí o žádosti o prominutí penále.*

Vzhledem k tomu, že jediným důvodem, uvedeným v napadeném rozhodnutí, bylo porušení daňových předpisů jednáním, jež bylo skutkovým a právním základem uložení penále, o jehož prominutí žalobce žádal, je zcela zřejmé, že takové rozhodnutí nemůže obstát.

Proto krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek v částce 3.000,- Kč, náklady zastoupení žalobce osobou vykonávající specializované právní poradenství v souladu s § 35 odst. 2 s.ř.s. (3 úkony právní služby po 3.100,- Kč a 3x300,- Kč režijní paušál – převzetí věci, žaloba, replika). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13.200 Kč, a to dle §

64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám osoby, která žalobce v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 9. listopadu 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu